UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

16 päivänä lokakuuta 2025 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Polkumyynnin torjunta – Laajennettu polkumyyntitulli – Kiinasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörän osien tuontia koskeva vapautus – Pienten toimijoiden vähäisten määrien tuontia koskeva vapautus – Kynnysmäärä, joka on 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa, jotka osapuoli ilmoittaa vapaasti liikkeeseen tai jotka toimitetaan sille

Asiassa C-659/24,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesfinanzhof (liittovaltion ylin verotuomioistuin, Saksa) on esittänyt 14.5.2024 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 9.10.2024, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

A-GmbH & Co. KG

vastaan

Hauptzollamt C,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Schalin (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Gavalec ja Z. Csehi,

julkisasiamies: A. Biondi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– A-GmbH & Co. KG, edustajanaan U. Reimer, Steuerberater,

– Euroopan komissio, asiamiehinään G. Gattinara ja R. Pethke,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee luvasta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörien osien tuonnin vapauttamiseksi neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetusta ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 71/97 laajennetusta polkumyyntitullista 20.1.1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 88/97 (EYVL 1997, L 17, s. 17), sellaisena kuin se on muutettuna 4.6.2013 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 512/2013 (EUVL 2013, L 152, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013), 14 artiklan c alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat A-GmbH & Co. KG (jäljempänä maahantuoja) ja Hauptzollamt C (päätullitoimipaikka C, Saksa) ja joka koskee ehtoja, joilla Kiinasta peräisin olevia tiettyjä polkupyörän osia voidaan tuoda Euroopan unioniin laajennetuista polkumyyntitulleista vapautettuina.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 71/97

3 Euroopan unionin neuvosto antoi 8.9.1993 asetuksen (ETY) N:o 2474/93 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta (EYVL 1993, L 228, s. 1).

4 Jotta asetuksella N:o 2474/93 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertäminen Kiinasta peräisin olevien polkupyörän osien, joita käytetään polkupyörien kokoamiseen unionissa, tuonnissa vältettäisiin, neuvosto antoi 10.1.1997 asetuksen (EY) N:o 71/97 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin tiettyihin polkupyörän osiin ja laajennetun tullin kantamisesta asetuksen (EY) N:o 703/96 mukaisesti kirjatulta tällaiselta tuonnilta (EYVL 1997, L 16, s. 55).

5 Asetuksen N:o 71/97 johdanto-osan 38 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Käyttötarkoitus, jonka perusteella tuontiin olisi sovellettava polkumyyntitullista vapauttamista, määritellään suhteessa (i) kokoonpanotoimiin, joiden ei katsota olevan kiertämistä, ja (ii) olennaisten polkupyörän osien käyttöön vähäisessä määrin pienten toimijoiden toimesta erityisesti korvaaviin tarkoituksiin, minkä ei tulisi olettaa olevan kiertämistä. Viimeksi mainitussa tapauksessa olennaisten polkupyörän osien tuonnin taloudellinen merkitys on vähäinen, ja se ei todennäköisesti kumoa voimassa olevan tullin vaikutusta sellaisten polkupyörien määrinä mitattuna, jotka voitaisiin valmistaa tällaisista perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista tuoduista osista.

Sen mahdollistamiseksi, että ne välittäjät, jotka eivät tuo olennaisia polkupyörän osia suoraan, voivat ostaa näitä osia tuojilta ja jälleenmyydä niitä sellaisissa kokoonpanotoimissa käytettäviksi, jotka eivät ole kiertämistä, myös tällaisiin liiketoimiin olisi sovellettava käyttötarkoituksen valvontajärjestelmää.”

6 Kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio hyväksyy asetuksella tarvittavat toimenpiteet sellaisen olennaisten polkupyörien osien tuonnin 2 artiklalla laajennetusta tullista vapauttamiseksi, joiden ei katsota olevan asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetun polkumyyntitullin kiertämistä.

2. Komission asetuksessa säädetään erityisesti:

– –

– erityisesti välittäjien suorittaman tuonnin tullista vapauttamisesta ja valvonnasta olennaisten polkupyörän osien osalta tai pienten toimijoiden toimesta suoritettavan niiden pienimuotoisen käytön osalta.”

Asetus N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013

7 Asetuksen N:o 88/97 johdanto-osan kolmannessa ja neljännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(3) Tällä asetuksella olisi annettava selkeät ohjeet asianomaisille osapuolille siitä, miten vapautusjärjestelmä toimii. Siinä olisi erityisesti annettava selkeät säännökset siitä, miten tietty oleellisten polkupyörän osien tuonti voidaan vapauttaa laajennetusta tullista ja miten lupa tällaisiin vapautuksiin on saatavissa

(4) – –

– – ole[e]llisten polkupyörän osien suora tuonti olisi vapautettava laajennetusta tullista, jos komission vapauttama osapuoli ilmoittaa osat tai ne ilmoitetaan tämän puolesta luovutetuiksi vapaaseen liikkeeseen.

– – ole[e]llisten polkupyörän osien tuonti olisi vapautettava laajennetusta tullista myös, jos osat on hyväksytty lopullista käyttötarkoitusta koskevan tarkastuksen mukaisesti ja jos ne lopulta luovutetaan vapautetulle kokoonpanijalle, tai jos ne ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen tai toimitetaan osapuolelle rajoitetussa määrin. Tältä osin on tarkoituksenmukaista soveltaa soveltuvin osin voimassa olevaa lopullisen käyttötarkoituksen valvonnan järjestelmää – –. Jos osapuoli ilmoittaa vapaaseen liikkeeseen tai sille toimitetaan kuukaudessa vähemmän kuin 300 kappaletta minkä tahansa tyyppistä oleellista polkupyörän osaa, tällaisella oleellisten polkupyörän osien tuonnilla on vähäinen taloudellinen merkitys ja se ei todennäköisesti heikennä asetuksella (ETY) N:o 2474/93 säädetyn tullin vaikutusta. Tämän vuoksi sen ei ole katsottava olevan kiertämistä.

– –”

8 Asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklassa, jonka otsikko on ”Lopullisen käyttötarkoituksen valvontaan liittyvä vapautus”, säädetään seuraavaa:

”Jos muu kuin vapautettu osapuoli ilmoittaa tuotuja ol[e]ellisia polkupyörän osia vapaaseen liikkeeseen, ne vapautetaan laajennetusta tullista viiteasetuksen voimaantulosta lukien, jos ilmoitus tehdään liitteessä III esitetyn Taric-rakenteen mukaisesti ja [yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston] asetuksen (ETY) N:o 2913/92 [(EYVL 1992, L 302, s. 1)] 82 artiklassa sekä asetuksen (ETY) N:o 2454/93 291–304 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti, joita sovelletaan soveltuvin osin, ja jos:

a) oleelliset polkupyörän osat toimitetaan 7 ja 12 artiklan nojalla vapautetulle osapuolelle; tai

b) oleelliset polkupyörän osat toimitetaan toiselle asetuksen (ETY) N:o 2454/93 291 artiklassa tarkoitetun luvan haltijalle; tai

c) osapuoli ilmoittaa vapaasti liikkeeseen tai sille toimitetaan kuukaudessa vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa. Osapuolen ilmoittamien tai sille toimitettujen osien lukumäärä lasketaan ottaen huomioon kaikkien kyseisten osapuolten kanssa yhteenliittyneiden tai tasoitusjärjestelyistä sopineiden osapuolten ilmoittamien tai niille toimitettujen osien lukumäärä; tai

d) [oleelliset] polkupyörän osat on tarkoitettu käytettäväksi sellaisten polkupyörien kokoamiseen, jotka on varustettu apumoottorilla (Taric-lisäkoodi 8835).”

Asetus N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2023/611

9 Asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna 17.3.2023 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2023/611 (EUVL 2023, L 80, s. 67), 15 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos 1 kohdassa tarkoitettujen osapuolten todetaan ilmoittaneen oleellisia polkupyörän osia vapaaseen liikkeeseen tai niille todetaan toimitetun niitä yli 14 artiklan c alakohdassa säädetyn vähimmäistason tai ne eivät toimi yhteistyössä tutkimuksessa, niiden ei enää katsota kuuluvan [polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) 2016/1036 [(EUVL 2016, L 176, s. 21)] 13 artiklan 2 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle ja kyseisille osapuolille myönnetyt vapautusta koskeva luvat on peruutettava jälkikäteen. Sen jälkeen, kun kyseiselle osapuolelle on varattu tilaisuus esittää huomautuksensa asiasta, havainnot ilmoitetaan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.”

Täytäntöönpanoasetus (EU) 2023/611

10 Täytäntöönpanoasetuksen 2023/611 johdanto-osan 23–25 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(23) Vapautus olisi peruutettava myös silloin, kun vapautetun osapuolen todetaan olevan osallisena käytännöissä, joilla kierretään laajennettua tullia, muun muassa heikentämällä tullin korjaavia vaikutuksia tuomalla merkittäviä määriä. [Asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013,] 14 artiklan c alakohdassa annetaan ymmärtää, että tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat, jos osapuoli joko ilmoittaa vapaaseen liikkeeseen tai sille toimitetaan vähintään 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa.

(24) Oikeusvarmuuden ja avoimuuden varmistamiseksi [asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdassa säädetty] kynnysarvo olisi ilmaistava selkeästi – –asetuksessa [N:o 88/97].

(25) Komissio katsoo lisäksi aiheelliseksi selventää 14 artiklan c alakohdassa vahvistetun kynnysarvon tulkintaa. Tässä yhteydessä kuukausittaisen kynnysarvon, joka on vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa, olisi viitattava tietyn tyyppisten oleellisten polkupyörän osien kuukausittaiseen keskiarvoon 12 kuukauden pituisilla ajanjaksoilla kyseessä olevan tiettyä käyttötarkoitusta koskevan luvan voimaantulopäivästä alkaen. Yhden tai useamman ajanjakson kokonaiskesto ei missään tapauksessa saa ylittää kyseessä olevan tiettyä käyttötarkoitusta koskevan luvan voimassaoloaikaa.”

Unionin tullikoodeksi

11 Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1; jäljempänä unionin tullikoodeksi) 211 artiklan, jonka otsikko on ”Lupa”, 1 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tulliviranomaisten lupa vaaditaan seuraavissa tapauksissa:

a) sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyn käyttäminen”.

12 Unionin tullikoodeksin 254 artiklan, jonka otsikko on ”Tietyn käyttötarkoituksen menettely”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tietyn käyttötarkoituksen menettelyssä tavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tullitta tai alennettua tullia soveltaen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

13 Toimintansa yhteydessä maahantuoja tuo Kiinasta erilaisia polkupyörän osia. Sillä on ollut tällä perusteella jo vuosien ajan päätullitoimipaikka C:n myöntämä tiettyä käyttötarkoitusta koskeva lupa. Se voi tämän unionin tullikoodeksin 254 artiklan perusteella myönnetyn luvan perusteella luovuttaa mainitun artiklan 1 kohdan mukaisesti tavaroita vapaaseen liikkeeseen unionissa tullitta tai alennettua tullia soveltaen niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

14 Kyseinen lupa koski alun perin seuraavia toimia:

– oleelliset polkupyörän osat, jotka on toimitettu asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, nojalla vapautetulle osapuolelle (14 artiklan a alakohta)

– toimitukset toisille unionin tullikoodeksin 254 artiklassa ja tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1) 291 artiklassa tarkoitetun, tietyn käyttötarkoituksen menettelyä koskevan luvan haltijoille, jotka eivät itse suorita tuontimuodollisuuksia (asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan b alakohta)

– tuonti, jonka määrä on kuukaudessa vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa, jotka osapuoli ilmoittaa vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi tai jotka toimitetaan sille (asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohta).

15 Mainitussa luvassa todettiin, että tietty osapuoli saattoi ilmoittaa kuukaudessa vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa omaan käyttöönsä tai luovuttaa ne muille osapuolille (loppuasiakkaille). Tulliviranomaisten tekemien peräkkäisten muutosten jälkeen lupa ei kuitenkaan enää koskenut asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdassa mainittua vapautusta vastaavaa vapautusta.

16 Vuonna 2018 maahantuoja haki tulliviranomaiselta unionin tullikoodeksin 211 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla saman luvan ulottamista koskemaan taannehtivasti 1.1.2018 alkaen asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdassa säädettyä vapautusta.

17 Se väitti tältä osin, että kyseisessä säännöksessä sallitaan vapautus laajennetusta polkumyyntitullista muun muassa silloin, kun osapuolelle ”toimitetaan” kuukaudessa vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa. Maahantuojan mukaan tämä vapautuksen mahdollisuus on ymmärrettävä siten, että maahantuojalla, joka tuo polkupyörän osia toimittaakseen ne eri asiakkailleen, on toimintansa yhteydessä oikeus tuoda kuukaudessa kutakin asiakasta kohti 299 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa polkumyyntitulleista vapautettuina.

18 Tulliviranomaisten hylättyä tämän hakemuksen maahantuoja nosti kyseisen viranomaisen hylkäävästä päätöksestä kanteen Finanzgerichtissä (verotuomioistuin, Saksa), joka hylkäsi kanteen ja pysytti päätöksen evätä sellaisen tiettyä käyttötarkoitusta koskevan luvan laajentaminen, jonka haltija maahantuoja on.

19 Kyseinen tuomioistuin katsoi, että asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdassa tarkoitetusta vapautuksesta oli säädetty vain pienten toimijoiden osalta ja sen olisi näin ollen rajoituttava tilanteisiin, joissa kyseisen maahantuojan kaikille asiakkaille toimitetaan yhteensä vähemmän kuin 300 kappaletta. Tämä tulkinta saa tukea asetuksen N:o 71/97 3 artiklan 2 kohdan toisesta luetelmakohdasta, jonka mukaan vapautusta koskevassa asetuksessa, jonka komissio antaa, on säädettävä ”erityisesti välittäjien suorittaman tuonnin tullista vapauttamisesta ja valvonnasta olennaisten polkupyörän osien osalta tai pienten toimijoiden toimesta suoritettavan niiden pienimuotoisen käytön osalta”.

20 Maahantuoja teki Finanzgerichtin ratkaisusta Revision-valituksen Bundesfinanzhofiin (liittovaltion ylin verotuomioistuin, Saksa), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin.

21 Se väitti tältä osin, että viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettua käsitettä ”pienet toimijat” ei ole määritelty voimassa olevassa säännöstössä ja asetuksen N:o 88/97 tavoitteena on yksinomaan välttää polkumyyntitullin kiertäminen tilanteessa, jossa useat yritykset, jotka ilmoittavat tavaroita, toimittavat asiakkaalle tavaramääriä, jotka kokonaisuutena ylittävät säädetyn kynnysmäärän. Polkumyyntitullista vapauttamiseksi ei siis ole määritettävä, mikä on väliyhtiöiden muille toimijoille myymien oleellisten polkupyörän osien määrä vaan kullekin loppuasiakkaalle lopulta toimitettava kuukausittainen määrä. Lisäksi kynnysmäärä, joka on ”vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa” kuukaudessa, merkitsee tullitonta määrää, jonka nojalla näistä kappaleista vapautetaan 299 kappaletta myös siinä tapauksessa, että kyseinen kynnysmäärä ylittyy, eikä tullittomuuden vapaarajaa, jonka seurauksena vapautusta ei sovellettaisi lainkaan, jos osapuoli ilmoittaa ja toimittaa kuukaudessa yli 299 mainittua kappaletta.

22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisu riippuu siitä, mitkä oleellisten polkupyörän osien tuonnit on vapautettu laajennetusta polkumyyntitullista, ja ilmaisee tältä osin epäilyksensä asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdan tulkinnasta.

23 Ensinnäkin se pohtii, voidaanko kyseisessä säännöksessä tarkoitettu vapautus yhdistää kyseisen asetuksen 14 artiklan a ja/tai b alakohdassa tarkoitettuun toiseen vapautukseen. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo tältä osin, että vaikka mainitun 14 artiklan a ja b alakohdassa säädetyt laajennetusta polkumyyntitullista myönnettävät vapautukset voidaan yhdistää kyseisen artiklan d alakohdassa tarkoitettuun vapautukseen, tämä johtuu siitä, että ne koskevat kutakin tavaroiden vastaanottajaa sekä eri kokoamistoimia eivätkä ne siten voi olla päällekkäisiä. Osapuoli saattaisi sen sijaan jättää noudattamatta asetuksen N:o 88/97 tavoitetta, joka on ainoastaan taloudellisesti vähäisen tuonnin harjoittaminen, jos se voisi käyttää asetuksen 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan a ja/tai b alakohdan mukaisia vapautuksia yhdessä saman asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 14 artiklan c alakohdassa tarkoitetun vapautuksen kanssa ja tuoda kuukausittain yli 299 kappaletta oleellisia polkupyörän osia polkumyyntitulleista vapautettuina.

24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii toiseksi, voidaanko tiettyä käyttötarkoitusta koskevassa luvassa määrätä asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdan perusteella laajennettua polkumyyntitullia koskevasta vapautuksesta alle 300 kappaleelle tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa kuukaudessa asiakasta kohti vai sovelletaanko tätä kynnysmäärää kaikkiin asiakkaisiin. Se toteaa, että tämän säännöksen sanamuoto ei anna viitteitä tältä osin ja sen laaja tulkinta voisi johtaa polkumyyntitullien kiertämiseen. Se toteaa myös, että sillä, miten osapuoli hoitaa liiketoimintaansa tai toimii markkinoilla, ei pitäisi olla merkitystä tätä kysymystä tarkasteltaessa.

25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kolmanneksi, onko asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdassa tarkoitettu kynnysmäärä, joka on ”vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa” kuukaudessa, tullittomuuden vapaaraja, josta seuraa, että vapautus laajennetusta polkumyyntitullista menetetään kokonaan, jos osapuoli ilmoittaa ja toimittaa yli 299 kappaletta kuukaudessa. Tätä tulkintaa puoltaisi unionin lainsäätäjän aikomus soveltaa kyseisessä säännöksessä säädettyä vapautusta tavaroiden pieniin maahantuojiin tai vastaanottajiin.

26 Bundesfinanzhof on päättänyt tässä tilanteessa lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013,] 14 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että tämä vapautus laajennetusta polkumyyntitullista voidaan yhdistää samassa luvassa, joka koskee unionin tullikoodeksin 254 artiklassa tarkoitettua tiettyä käyttötarkoitusta, asetuksen N:o 88/97[, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013,] 14 artiklan a ja/tai b alakohdassa säädettyihin muihin vapautuksiin?

2) Voidaanko asetuksen N:o 88/97[, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013,] 14 artiklan c alakohtaa tulkita siten, että luvassa voidaan vapauttaa laajennetusta polkumyyntitullista asiakasta kohti kuukaudessa vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa?

3) Onko asetuksen N:o 88/97[, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013,] 14 artiklan c alakohdassa mainitussa määrässä – kuukaudessa vähemmän kuin 300 kappaletta – kyse tullittomuuden vapaarajasta sillä seurauksella, että vapautus laajennetusta polkumyyntitullista menetetään kokonaan, jos osapuoli ilmoittaa vapaasti liikkeeseen tai toimittaa kuukaudessa yli 299 kappaletta, vai tullittomasta määrästä, jossa sen ylittymisestä riippumatta 299 kappaletta vapautetaan joka tapauksessa polkumyyntitullista?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että siinä säädetty vapautus laajennetusta polkumyyntitullista voidaan yhdistää samassa luvassa, joka koskee tiettyä käyttötarkoitusta unionin tullikoodeksin 254 artiklassa tarkoitetulla tavalla, kyseisen asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 14 artiklan a ja/tai b alakohtaan perustuvaan toiseen vapautukseen.

28 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkinnassa on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös sen asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (tuomio 14.3.2024, VR Bank Ravensburg-Weingarten, C-536/22, EU:C:2024:234, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

29 Ensinnäkin kyseessä olevien säännösten sanamuodosta on todettava, että unionin tullikoodeksin 254 artikla, johon ensimmäisessä kysymyksessä nimenomaisesti viitataan, ja 211 artikla, jotka molemmat koskevat tiettyä käyttötarkoitusta koskevaa lupaa, eivät ole esteenä sille, että tiettyä käyttötarkoitusta koskevassa luvassa voidaan määrätä useiden erityyppisten polkumyyntitulleja koskevien vapautusten yhdistelmästä.

30 Samoin on niin, että vaikka asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan a–c alakohdassa tarkoitetut erityyppiset vapautukset mainitaan peräkkäin ja niitä yhdistää konjunktio ”tai”, tämän konjunktion käytöstä ei kuitenkaan voida päätellä, että jonkin tyyppinen vapautus välttämättä sulkee pois toisen vapautuksen. Vaikka yksi vapautusperuste voi

sinänsä riittää perusteeksi laajennetuista polkumyyntitulleista vapauttamista koskevan menettelyn soveltamiselle, tämä ei voi estää sitä, että useat vapautusperusteet kuuluvat unionin tullikoodeksin 211 ja 254 artiklan nojalla saman tiettyä käyttötarkoitusta koskevan luvan piiriin.

31 Toiseksi on todettava, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 71/97 johdanto-osan 38 perustelukappale, jossa esitetään perusteet laajennetuista polkumyyntitulleista vapauttamiselle, sekä asetuksen N:o 88/97 johdanto-osan neljäs perustelukappale, asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan a–c alakohdan yleinen rakenne näyttää liittyvän viimeksi mainitun asetuksen tavoitteeseen sallia sellaisten oleellisten polkupyörän osien tuonti, jotka on vapautettu laajennetuista polkumyyntitulleista ja joiden taloudellinen merkitys on melko vähäinen.

32 Näin ollen on epätodennäköistä, että tällaisten vapautusten soveltaminen yhdessä vaarantaisi polkumyyntitullien käyttöön ottamisella tavoitellun päämäärän, kun otetaan huomioon sekä se, kuinka paljon polkupyöriä voidaan valmistaa näillä maahantuoduilla oleellisilla osilla, että se, että näistä tulleista vapautettu tuonti on taloudellisesti rajallista.

33 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että siinä säädetty vapautus laajennetusta polkumyyntitullista voidaan yhdistää samassa luvassa, joka koskee tiettyä käyttötarkoitusta unionin tullikoodeksin 254 artiklassa tarkoitetulla tavalla, kyseisen asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 14 artiklan a ja/tai b alakohtaan perustuvaan toiseen vapautukseen.

Toinen kysymys

34 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että unionin tullikoodeksin 254 artiklassa tarkoitetussa tiettyä käyttötarkoitusta koskevassa luvassa voidaan määrätä laajennettua polkumyyntitullia koskevasta vapautuksesta alle 300 kappaleelle tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa kuukaudessa asiakasta kohti, vai koskeeko tämä kynnysmäärä kyseisen luvan haltijan kaikkia asiakkaita yhdessä.

35 Aluksi on muistutettava, että 29.7.2010 annetussa tuomiossa Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, 33 ja 34 kohta) unionin tuomioistuin on jo todennut, että asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdassa, jossa säädetään vähimmäisvapautuksesta tiettyjen toimijoiden hyväksi, ”säädetään kuukausittaisesta määrällisestä rajasta ja täsmennetään, että kappaleiden lukumäärä lasketaan ottaen huomioon kaikki maahantuojan tai ilmoittajan kanssa yhteenliittyneet tai tasoitusjärjestelyistä sopineet osapuolet”.

36 Näin ollen on katsottu lähinnä, että tässä vähimmäispoikkeuksessa vahvistetaan tietyn tyyppisille oleellisille polkupyörän osille kappaleiden enimmäismäärä eli alle 300 kappaletta, jotka maahantuoja, jolle ei ole myönnetty vapautusta, voi tuoda maahan asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdan nojalla kuukausittain riippumatta niiden yritysten/henkilöiden lukumäärästä, joille se myöhemmin toimittaa nämä kappaleet.

37 Tällainen tulkinta on yhdenmukainen asetuksen N:o 88/97 sen tavoitteen kanssa, jonka mukaan laajennetuista polkumyyntitulleista voidaan myöntää vapautuksia vain, jos ne eivät vaaranna mainittujen tullien käyttöön ottamisella tavoiteltuja päämääriä. Se, että sallittaisiin tuonti, joka

tosin on rajattu alle 300 kappaleeseen tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa kuukaudessa asiakasta kohti, siinä muodossa, että osia voitaisiin toimittaa mahdollisesti rajoittamattomalle määrälle asiakkaita, olisi omiaan vaarantamaan nämä tavoitteet.

38 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että unionin tullikoodeksin 254 artiklassa tarkoitetussa tiettyä käyttötarkoitusta koskevassa luvassa voidaan määrätä laajennettua polkumyyntitullia koskevasta vapautuksesta niin, että vapautus koskee alle 300:aa kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa kuukaudessa ja yhdessä kaikkia kyseisen luvan haltijan asiakkaita.

Kolmas kysymys

39 Kolmannella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että kynnysmäärän, joka on ”vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa” kuukaudessa, ylittäminen merkitsee sitä, että osapuolelle, joka ilmoittaa ja toimittaa enemmän kuin 299 kappaletta kuukaudessa, ei myönnetä lainkaan vapautusta laajennetuista polkumyyntitulleista mainitun säännöksen nojalla.

40 Aluksi on todettava, ettei asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohdan sanamuodosta ilmene, että kynnysmäärä, joka on ”vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa” kuukaudessa, merkitsisi tullitonta määrää, jonka ylittyessä vapautus laajennetuista polkumyyntitulleista myönnettäisiin kyseiseen kynnysmäärään asti.

41 Asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella 2023/611, 15 artiklan 2 kohdasta ilmenee sen sijaan muun muassa, että kun osapuolet ovat ilmoittaneet oleellisia polkupyörän osia vapaaseen liikkeeseen tai niille on toimitettu niitä yli kyseisen 14 artiklan c alakohdassa säädetyn kynnysmäärän, kyseisille osapuolille myönnetyt vapautusta koskeva luvat on peruutettava jälkikäteen. Tästä seuraa, että mainittu kynnysmäärä on arvo, jonka ylittyminen vie mainituilta osapuolilta kokonaan tällaisen vapautuksen.

42 Kuten komissio toteaa kirjallisissa huomautuksissaan, tämä unionin säännöstön kehitys on tosin selkeyttänyt kansallisten tulliviranomaisten erilaisia käytäntöjä. Täytäntöönpanoasetuksen N:o 2023/611 johdanto-osan 23 perustelukappaleesta ilmenee kuitenkin, että samaa kynnysmäärää on pidettävä siitä lähtien, kun se vahvistettiin asetuksella N:o 88/97, sellaisena kuin se oli alkuperäisessä versiossaan, määränä, jonka ylittyminen johtaa vapautusta koskevan luvan peruuttamiseen. Tätä tukevat lisäksi kyseisen täytäntöönpanoasetuksen johdanto-osan 24 perustelukappale, jossa todetaan, että ”oikeusvarmuuden ja avoimuuden takaamiseksi [vähimmäis]kynnysarvo olisi ilmaistava selkeästi [asetuksessa N:o 88/97]”, sekä mainitun täytäntöönpanoasetuksen johdanto-osan 25 perustelukappale.

43 Tämän jälkeen on niin, kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa ja kuten asetuksen N:o 88/97 johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta ilmenee, että tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn perustuva vapautus otettiin käyttöön, jotta mahdollistetaan pieni määrä tuontia tai toimituksia, joilla on vähäinen taloudellinen merkitys. Se, että merkittävää tuontia tai jälleenmyyntiä harjoittavien taloudellisten toimijoiden olisi mahdollista hyötyä automaattisesti edes osittain tullittomasta määrästä tällaisten liiketoimien yhteydessä, vaarantaisi polkumyynnin vastaisen säännöstön tavoitteen.

44 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa lopuksi 12.5.2021 annettuun tuomioon Hauptzollamt B (Sampikalojen kaviaari) (C-87/20, EU:C:2021:382). Kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin katsoi, että sellainen 125 gramman määrä sampikalojen kaviaaria henkilöä kohti, jonka tuonti ei edellytä tuontiluvan esittämistä, on tullittomuuden vapaaraja, ja tukeutui erityisesti siihen, että kyseistä säännöstä on pidettävä poikkeuksena, jota on sellaisenaan tulkittava suppeasti.

45 Pääasian tosiseikat eroavat kyseisen asian tosiseikoista, jotka koskivat luonnonvaraisten eläinten ja kasvien, jotka ovat uhanalaisia, suojelua sääntelemällä niiden kauppaa luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9.12.1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 (EYVL 1997, L 61, s. 1) nojalla.

46 On kuitenkin niin, että polkumyynnin vastaisella säännöstöllä pyritään nyt esillä olevassa asiassa suojaamaan Euroopan polkupyöräteollisuutta ja asetuksen N:o 88/97 nojalla vapautuksia laajennetuista polkumyyntitulleista myönnetään ainoastaan sellaisiin liiketoimiin, jotka eivät ole kiertämistä, ja erityisesti pienten taloudellisten toimijoiden liiketoimiin. Näin ollen asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohtaa on pidettävä poikkeussäännöksenä sellaisten pienten taloudellisten toimijoiden hyväksi, joiden toiminta ei vähäisen taloudellisen vaikutuksensa vuoksi kuulu laajennettujen polkumyyntitullien kiertämisen estämiseksi annettujen säännösten soveltamisalaan.

47 Edellä esitetyn perusteella kolmanteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2013, 14 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että kynnysmäärän, joka on ”vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa” kuukaudessa, ylittäminen merkitsee sitä, että osapuolelle, joka ilmoittaa ja toimittaa enemmän kuin 299 kappaletta kuukaudessa, ei myönnetä lainkaan vapautusta laajennetuista polkumyyntitulleista mainitun säännöksen nojalla.

Oikeudenkäyntikulut

48 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Luvasta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörien osien tuonnin vapauttamiseksi neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetusta ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 71/97 laajennetusta polkumyyntitullista 20.1.1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna 4.6.2013 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 512/2013, 14 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että siinä säädetty vapautus laajennetusta polkumyyntitullista voidaan yhdistää samassa luvassa, joka koskee tiettyä käyttötarkoitusta unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 254 artiklassa tarkoitetulla tavalla, asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna, 14 artiklan a ja/tai b alakohtaan perustuvaan toiseen vapautukseen.

2) **Asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 512/2013, 14 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että asetuksen N:o 952/2013 254 artiklassa tarkoitetussa tiettyä käyttötarkoitusta koskevassa luvassa voidaan määrätä laajennettua polkumyyntitullia koskevasta vapautuksesta niin, että vapautus koskee alle 300:aa kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa kuukaudessa ja yhdessä kaikkia kyseisen luvan haltijan asiakkaita.**

3) **Asetuksen N:o 88/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 512/2013, 14 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että kynnysmäärän, joka on ”vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa” kuukaudessa, ylittäminen merkitsee sitä, että osapuolelle, joka ilmoittaa ja toimittaa enemmän kuin 299 kappaletta kuukaudessa, ei myönnetä lainkaan vapautusta laajennetuista polkumyyntitulleista mainitun säännöksen nojalla.**

Allekirjoitukset